

Megmozdul a Szent Jobb . . .

Ráborul az éjjel Nagy-Magyarországra.
Nincs a reménységnek egy halvány sugára;
Nincs egy parányi rés a nagy sűrű fátylon,
Melyen át a magyar: egy csöpp eget lásson,
Egy csillagot lásson!...

Nincs már »Védőszentje« Nagy-Magyarországnak?...
Nincs utja az égbe a magyar imának?...
Rongy ma már a magyar, kit mindenki rug, dob?...
És... megmozdul üveg-sírijában: a Szent Jobb;
A királyi Szent Jobb;

Boldogasszony Anyánk! Neked, aki áldott,
Én ajánloztam fel szép Magyarországot;
Szent Koronámat: én tettem le Kezedbe;
Én kértem oltalmat Tetőled népemre;
Hű magyar népemre!...

Boldogasszony Anyánk! Ki az Atya mellett
Méltón foglalod el a Szent-Anya helyet;
Ki az Isten után: első vagy a sorba,
Előttem borulunk arcunkkal a porba,
A rögre, a porba!...

Boldogasszony Anyánk! Ki a kereszt alatt
Sirattad megkínzott drága Szent-Fiadat;
Nézd: a Kettős-Kereszt a kinpadra téve,
Ömlik rajta végig Édesanyánk vére,
Édes Hazánk vére!...

Boldogasszony Anyánk! Kinek Boldog-arca
Ott a magyar zászlón lelkesít a harcra,
Akinék Szentlelke: Hitünk, Reménységünk,
Újból megszerezni e Hont — segíts nekünk,
Leborulva kérünk!...

Hajdu István.